

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 11. Dignitates amaræ, molesto, cum crucibus, &c. Ex Veteri. Novo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

num genus præcipiat rectori tam illustri, & dignitati tam speciosa: *ut evellas, & destruas.* Attonitus hic S. Bern. l. 2. de confid. exclamat: *ut evellas, & destruas?* rusticani sudoris schemate quoddam labor spiritualis expressus est. Oliva t. 2. conc. 27. die Ven. post Sexagesimam.

Beatus venter, qui te portavit! Luc. 11. 27. Cur non dicit, qui te genuit? sed protavit; quod pondus, & onus, inavit. Resp. Cum Virgo Christum concepit, supremam maternitatis Dei dignitate super omnes puras creaturas sublimatur: & quod major collata beneficiorum celsitudo; eò majus, graviusque, pondus imponitur. Sylveira hic q. 10.

Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus est. 1. Tim. 3. 1. S. Hier. ep. 83. *Opus*, non dignitatem; labores, non delicias; *opus*, per quod humilitate decreseat, non intumescat fastigiò.

Ad honorem vocavit te Deus propter onera; non ad multiplicandum numerum familiae, aut equorum; non ad dandas parentibus dignitates; *sed ad dandam scientiam salutis plebi ejus.* Blesens. ep. 15. ad comitem quandam electum in Episcopum.

Urbanus VII. quoties amiculum è subtili tela superindueret, alio pectore ingeminabat: quis crederet, sub tam levi sindone tantum ponderis delitescere? Incert. Author.

Qui vocatur ad Episcopatum; non ad principatum vocatur; sed ad servitutem totius Ecclesiae. Origenes hom. 6. in Iliam.

§. XI.

Dignitates amarae, molestae, cum crucibus, &c.

Ex Veteri.

Josue 8. 29. Regem suspendit in patibulo. Quæ hujus ratio? quia rex erat: nam præstantia non semel est infortunij, ac calamitatis, illex. Quisquis alijs præstantior, ut plurimum infelicio. Naxera in Jos. 8. §. 32.

Nunquid possum deserere pinguedinem meam? Judic. 9. 9. nunquid possum deserre dulcedinem meam? ib. Quis cogit privari olivam pinguedine sua? ficum dulcedine sua? regnent cum pinguedine, & dulcedine. Hoc fieri non posse utraque arbor cognovit: neque enim bene convenit cum dignitate dulcedo; sola coronæ comes est amaritudo. Abulens. necesse erat, dimitti illam pinguedinem, si regnaret; & hoc, quia reges, si bene regunt, non debent attendere voluptatibus suis, sed subditorum: alioquin tyranni, & non reges sunt. Alvarez. Josephi. illustr. Gen. 41. illustr. 150.

Duodecim leonculi stantes super sex gradus. 3. Reg. 10. 20. Salomonis thronus non lascivij, sed leonibus, ambebatur. Oliva l. 12. Strom. §. J. N. R. J.

Circumdederunt me sicut aves. Ps. 117. 12. Utique de Judæis Christus id non loquitur, quos leones vocarat, cum Patrem precaretur.

Salva me ex ore leonis. Ps. 21. 22. Quos ergo, nisi Ecclesiae primates, hic fugillat, qui in eo apes amulantur: quod, sicut illæ delibant florem; spinarum amaritatem, & duritiam vitantes: ita Florem campi, non prohi animarum patres circumstant; quando ex eo regnum, & sacerdotium, delibant; spreis in eo, relicisque, clavis, aceto, cruce, spinis, contumelijs. Sugent & de Cruce Domini aliquid ingrata apes, Regis videlicet titulum; cætera Christo relinquunt. Oliva l. 12. Strom. hic.

Venter tuus sicut acervus tritici. Cant. 7. 2. Da mihi aliquid in Sæculo, quod, si frumentum est, acervus frumenti sit, vix granum sunt. Etiam Josephi suprema dignitas in manipulo solum adumbrata est. Gen. 37. 7. Quod si secundum post regiam in Ægypto fortuna, manipulus vix est; quid prætura est? quid quaestura? quid centurio? quid decurio? vix ipica est. Vel inter principes da mihi, quis sit acervus inter eos. Vix grana colliges; & quidem non in sudore tantum, sed in rubore quoque vultus sui. Et raro, quæ seminasti, illa & metes. Quis enim non clamat in aula: seminavimus multum, & intulimus parum. Aurum probatum expendimus; quod recepimus, plumbum est. Oliva l. 4. Strom. hic.

Duabus velabant faciem ejus, & duabus velabant pedes ejus, & duabus velabant. Il. 6. 2. En Seraphinos cruciformiter extensos: referunt enim crucem, dum alas explicant ad volatum. O quam supremis crux propria fastigijs! super solium excelsum, & elevatum, emicabant elati; sed & imaginem crucis referebant extensi. Naxera in Jos. 13. §. 14.

Appensus es in statera, & invenis es minus habens. Dan. 5. 27. Non aurum, non argentum, non opes, non palatia, in stateram veniunt: solus rex appensus, & levis apparuit. Alvarez Josephi illustr. c. 41.

Ex Novo.

Ostendis ei omnia regna Mundi. Matth. 4. 8. Diabolus hic in principatu Mundi solum ostendit gloriam, splendorem, & divitias; celavit verò molestias, ac labores. Sylveira hic q. 8.

Sunt de hic stantibus - donec videant Filium hominis, venturum in regno suo. Matth. 16. 28. & tunc dicebant excessum ejus. Luc. 9. 31. Itaque cum Majestate Thaboris supplicia Calvarie copulantur? crux producitur, ubi sceptrum protenditur? squalor noctis cum sole conjungitur faciei? Nimirum majestas Ecclesiasticae dignitatis non pompæ militat, sed martyrio. Oliva l. 13. Strom. Luc. 9. 31.

Potestis bibere calicem? Matth. 20. 22. Quò insilit ambitio candidatorum non candida? purpuram rapitis; sed cruore ingemini; sellam ascenditis, sed crucem occupatis. Si præesse optas; non pulvinar meditare, sed equuleum: hac imbuendi animi patientia, qui scepra, infulasque, concipiunt. Oliva fer. 4. Dom. 2. Quadr.

Potestis bibere? S. Chryf. non habebant intelligentiam regni superioris: idem est regnare, & passionis calicem bibere.

Villam emi; & necesse habeo videre illam. Luc. 14. 18. Emit villam, antequam videret: honorem scilicet praelationis, & dominationem potestatis, ut explicat August. l. 33. de verb. Dom. quia si agnosceres labores & molestias, quæ praelaturæ insunt, potius illam abhorreret, quam appeteret. Sylveira hic.

Scripte & titulum Pilatus. Jo. 19. 19. Tandem regni titulum planè hæret in Cruce, qui clam tot elaborabat cruces in throno imperantibus. Jacta, si potes, nunc regij nominis felicitatem procul à supplicis abesse, quando regium titulum legis in Cruce. Oliva l. 12. Strom. §. J. N. R. J.

Iris in cavite ejus. Apoc. 10. 1. Dicitur hoc de Christo Ecclesiæ Capite. Ecclesiasticorum, & Religiosorum, corona, iris est; quæ elaboratur inter turbines, imbrum opus. Oliva l. 13. Strom. Luc. 9. v. 31.

Adrianus 11. Pontif. teste Petrarchâ nullum supplicium majus de hoste poscebat, quam ut Papa fieret. Bene allusit Poeta ad Crucem triplicem in Pontificis tiara:

*Cur tibi Crux triplex Gregori? triplex-
que corona?*

*Nomme suam sequitur quæque coro-
na crucem?*

§. XII.

Contra fastum memento prioris status.

Ex Veteri.

A Gar, ancilla Sarai, unde venis? Gen. 16. 8. Lyran. q. d. advertere debes, quòd tu es servilis conditionis respectu Sarai; & ideo non debes ei præferri.

In baculo meo transivi Jordanem istum, & nunc cum duabus turmis regredior. Gen. 32. 10. Cum Deo reddit gratias, quòd jam dives rediret, reficit memoriam paupertatis; quæ solus peregrinus, unò comite baculo, iter egerat; idque humilitatis studio. Ramirez in ep. Chr. ep. 7.

Protulit manum leprosam instar nivis. Ex. 4. 6. Theodoret. q. 10 in Ex. dextera, quæ admiranda illa patrârat, eum prius fuisse leprosa, signis divinis inservivit, & elementa mutavit. Quæ res Moylen etiam admonuit, non superbi-
re debere, sed agnoscere naturam, cum recordatione dexterae leprâ prius infectæ.

Quid est, quod tenes in manu tua? respondit, virga. Ex. 4. 2. Deus Moyfi illam ipsam virgam, quæ oves focerit agebat, voluit usui esse ad maxima quæque peragenda: ut quantò major sibi videri potuisset, virgâ mirabilia operando; tantò demissius se gereret ex ipsa virgæ contemplatione, quæ paulò antè alienas oves duxerat in deserto. Octavianus in Eccl. 3.

Prevaluit David adversus Philistæum in funda, & lapide. 1. Reg. 17. 50. In aula illius picturis statuatur Cherubim, id est, plenitudo sapientiæ; appareat sculptura palmarum, hoc est, de hostibus victoriæ, & reportata trophæa. Sed cherubim, & palmas, funda constringat; ut perenne illud memoriale in templi pariete affixum, pecuariæ artis vilitatem, & fundam pastoris patris sui in memoriam revocaret. Arcones in ll. 2. Disc. 4.

Quis ego sum? aut quæ est vita mea? aut cognatio patris mei in Israhel, ut siam gener regis? 1. Reg. 18. 17. S. Chryf. hom. de David: noverat, se pastorem esse ovium, & non genere nobilem. Sed quando factus est nobilis, agnovit, se ex nihilo fuisse tublevatum. Et quia non est oblitus, quis natus erat, perseveravit in culmine regali.

Quis ego sum, Domine DEus, & quæ domus mea, quia adduxisti me lucum? 2. Reg. 7. 18. Dixit hoc, post mille victorias, & promissiones ingentes Dei sibi, & filijs suis, à Deo datas. q. d. memini, DEUS meus, à qua paupertate, & abiectione, me in regnum sublimasti: ego sum ille minimus fratrum suorum; ille pastor ovium, qui nunc tuò beneficio populos pasco. Baeza t. 2. l. 10. cap. 3. §. 11.

Salomon omnes parietes templi per circuitum sculpsit variis calaturis, & torid. 3. Reg. 6. 29. Pagninus ex Hebr. legit, sculpsit sculpiuris fundarum, Cherubim, & palmarum. In fundis mirabilis cognitio, & despicientia sui, eminebat in rege. Volebat demonstrare sapientiæ ornamenta, bellicam gloriam, & summam sui exaltationem, in funda patris sui Davidis habuisse exordium. Arcones in ll. 2. Disc. 4.

Statuit duas columnas in porticu templi. 3. Reg. 7. 21. In eis adumbratos Apostolos, & Doctores, fortes fide, & opere; & contemplatione ad superna erectos, cenfer V. Beda. Columnarum capita decorantur ducentis ordinibus malogranatorum, quæ quidem retibus involuntur ib. v. 17. 18. 20. Malogranata, & eorum coronæ, denotant regna, & urbes, quas Discipuli Christi ejus subjugarunt imperio: per retia ars piscatoria in memoriam revocatur. Id. ib.

Et elegit David servum suum, & sustulit cum de gregibus ovium. Psal. 77. 70. Euthym. hic: vide, quomodo verè, ac simpliciter, beatus David narrat, quæ ad se pertinent: minor de se asserere non puduit; & quæ majora erant, omisit: neque vires suas commemoravit, quas, aut adversus feras, sæpe ostendit, aut adversus Goliath. Nunquam dignior coronâ David extitit, quam cum in memoriam revocat pastoris humile officium, de Castillo Illat. 122. Qui fastum in sublimitate castigat, docet, se iteruisse, quod adeptus est. Ennodius l. 4. ep. 7.

Ex